

Interview Wilma Terlouw

Even voorstellen...

Van Geert Lammers kreeg ik de vraag om wat meer van mijn werk te laten zien en iets van mezelf te vertellen voor de nieuwsbrief van Korf.

Voor het laten zien van mijn werk gebruik ik de tekst die Gerda van de Haar laatst over mijn werk heeft geschreven en die ook op mijn website te zien is. (www.wilmaterlouw.nl)

Wat mezelf betreft, daar kan ik kort over zijn. Ik ben geboren op de Veluwe, als jongste van een gezin van vijf kinderen. Van kinds af aan knutselde ik erg graag en op zondag had ik veel tijd om te tekenen en te schilderen. Mijn oudere zus was daarin een voorbeeld. Op de middelbare school had ik een inspirerende docent, die het leuk vond om me extra opdrachten te geven en in de vakanties meer begeleiding te geven. (Dank je wel, Jan!)

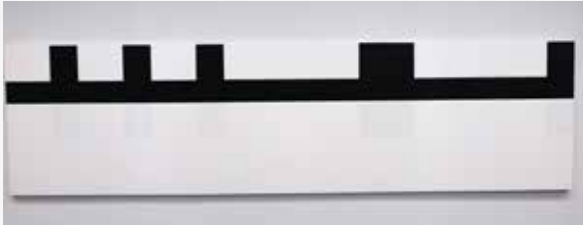
Dat resulteerde in een vervolgstudie op de Academie Beeldende Vorming, die later fuseerde met de Ho-

geschool voor de Kunsten te Utrecht. Intussen was ik getrouwd met Pieter en hebben we vier kinderen gekregen. Sinds mijn opleiding heb ik parttime lesgegeven in het vak beeldende vorming op verschillende scholen, de laatste jaren op de CHE.

Maar het maken van eigen beeldend werk kan ik niet missen. De laatste tijd gaat dat beeldend werk steeds meer over religieuze thema's. Ik merk dat ik het heel prettig vind om mijn geloof vorm te geven in mijn werk. Daarom sprak het thema van de Psalmen me ook erg aan, de reden dat ik inging op de vraag van Geert om lid te worden.

Pieter en ik gaan geregeld samen op 'museumpad'. Vorige week zijn we nog naar De Pont geweest in Tilburg. Een heerlijk museum met hedendaagse kunst waar je uren rond kunt lopen en je kunt verbazen en verwonderen, zodat ik daar vaak erg geïnspireerd vandaan kom. In de museumwinkel zijn ook veel interes-

sante boeken aanwezig voor de intellectuele uitdaging. In de Pont was werk te zien van James Turrell, Luc Tuymans, Jan Andriessse en Gerhard Richter, stuk voor stuk boeiende kunstenaars. Een werk haal ik eruit: Symetrie van het water van Jan Andriessse.

Op het begeleidend bordje stond deze tekst te lezen: Symetrie van het water is een geometrische compositie in zwart en wit die door zijn horizontaliteit iets landschappelijks oproept. Door de witte verf heen schemert onder de horizontale zwarte balk de reflectie van de zwarte blokken bovenin het beeld, wat een weerspiegeling als in een wateroppervlak suggereert. Maar van symetrie lijkt hier geen sprake, want waar is dan die zwarte balk zelf?

Op de foto kun je de genoemde weerspiegeling nauwelijks zien. Dat is jammer, maar misschien een reden om het werk in het echt te gaan bekijken! Na het lezen van de toelichting op mijn werk zal duidelijk worden waarom dit werk van Jan Andriessse me zo aanspreekt!

Toelichting op mijn werk door Gerda van de Haar, juni 2016:

Het werk van Wilma Terlouw (1965) staat in het teken van de weerspiegelingen en de gelaagdheid van water. Het wateroppervlak weerspiegelt de werkelijkheid boven het water en geeft die vervormd en vervaagd terug. Vaak krijg je alleen die weerspiegeling te zien: het origineel houdt zich schuil. Of door waterrimpelingen heen is iets van de bodem zichtbaar. Kleuren en sferen wisselen met de reflecties van het water mee.

Wilma Terlouw, Intelligent Design (2011)

De vaagheid van uitvloeiende vormen is precies wat de kunstenaar zoekt. Niet om de onduidelijkheid, maar om de mogelijkheden die zich daarin voor je ogen

Wilma Terlouw, Opwaarts (2010)

openen. Het vraagt je goed te kijken. In de wazige, beweeglijke gestalte van het water lijkt zich een andere werkelijkheid te melden. Het water functioneert als een filter tussen wat is en wat komt. Zoals in *Opwaarts 2* (2010). Het water is in beweging en bovenin wordt iets gespiegeld zonder dat je kunt onderscheiden wat. Wat je ziet is een geheim, geschilderd op het moment dat het wellicht helder zal worden.

Sommige waterlandschappen verschijnen zo sterk ingezoomd dat ze naar het abstracte neigen. Het

Wilma Terlouw, Schijnsel (2015)

water in *Intelligent Design 2* (2011) is nog maar net herkenbaar als water, het zou ook een zandverstuiving kunnen zijn. Het gaat daar bijna puur over kleur en vorm. Dat kan hetzelfde effect hebben als de vaagheid: er ontstaat een soort ongrijpbare kenbaarheid. Het vleugje figuratie is het houvast, de rest is open. Tegelijk is hier een basispatroon van de natuur herkenbaar, een stijlkenmerk van de schepping.

De dynamiek van de werken zit in de ruime variatie van donker en dreigend tot heel licht en sprankelend, vaak binnen één doek. Licht en donker gaan dan een krachtenspel aan, net als de horizontale en verticale lijnen. Er zit werking in. De aandacht van de toeschouwer wordt daarbij ongemerkt naar de bovenzijde van het beeld getrokken, maar het lijnenspel is zo ingericht dat je daar niet kunt blijven. Het horizontale wil ook aandacht. Waarna je toch weer helemaal vanzelf bovenin terecht komt. Zoals in 'Schijnsel' (2015).

Het licht komt van boven, het water trekt daarnaar toe. Alles balt samen naar linksboven. Dat roept vragen op naar de oorsprong van die beweging. Is het de wind die over het water gaat, voer er iets voorbij, kwam de beweging misschien van onder de waterspiegel, is het enkel de werking van het licht? Je komt het niet te

weten, je ervaart alleen de dynamiek.

Een meer radicaal werk is *Opening* (2016). Het water is donkerder dan ooit, de zwaar grijze horizon is onhelder en verduisterd, maar je kijkt er hier en daar toch in weg. Tegelijk beheerst een heldere bundel licht het hele beeld. Het licht schijnt ver naar beneden en de weerglans verspreidt zich over het wateroppervlak. De lijnen zijn hard, de contrasten eveneens. De massiviteit van het water wordt doorbroken door transparant, maar wazig opgebracht licht.

Wilma Terlouw, Opening (2016)

Een werk van de meester is niet per definitie een meesterwerk...

Een meesterwerk van Jopie Huisman

Korf

BESTUURS

column

Een beetje goed werkt niet!

Het komt nogal eens voor dat ik me verbaas over het nieuws dat mij en anderen via radio en laptop wordt toevertrouwd. De mix van reclame en nieuws blijkt grotendeels oninteressant te zijn. Ik moet me regelmatig verbazen over mijn eigen goedgelovigheid en volgzzaamheid wanneer ik me weer enkele minuten heb laten bijpraten door de verkeersinformatiemeneer. Zelfs als ik de hele dag en avond thuis hoop te zijn en de weg niet op hoeft, is mijn gehoorzaamheid om naar dit gepraat te luisteren groot en stop ik pas na de laatste filemelding met luisteren. Die vermorste tijd had ik beter en zinvoller kunnen gebruiken, denk ik dan. Door bijvoorbeeld heerlijk onder de douche te gaan. Dat ik dit regelmatig doe, zal u niet verbazen. Om daarover door mij enigermate geïnformeerd te worden waarschijnlijk wel. Toch doe ik dat en...ter lering. Kort geleden had ik mijn douchebeurt weer achter de rug en had ik me weer netjes in mijn pak gehesen. Ik dacht er daarna goed aan te doen de nagels van mijn tien tenen eens onder handen te nemen. Mijn rechtervoet kwam, na dit zeer neerbuigend werk, keurig tevoorschijn. Daar kon ik mee voor de dag komen, vond ik zelf: vakwerk!

Omdat het toch wel een tijdrovend werk is, besloot ik om de aandacht voor mijn linkervoet uit te stellen tot een volgende wasbeurt. De volkswijsheden over "half werk is geen werk" legde ik naast me neer. Of het een verstandige beslissing was, is de vraag, maar met elkaar moeten we toegeven dat het nemen van goede beslissingen niet altijd eenvoudig is. Aan elke beslissing zijn consequenties verbonden. Soms kleine en onbeduidende, in een ander geval zelfs heel ingrijpende. In de politiek, in het zakenleven, in het onderwijs, in de opvoeding, maar ook op kunstzinnig vlak wemelt het van de momenten die doorslaggevend kunnen zijn op de weg naar het doel en misschien het succes. En anders naar de teleurstelling en de mislukking. Het nemen van een beslissing kost tijd.

Dat maakt het ook spannend om steeds geconfronteerd te worden met die onruststokkende vraag: "Doe ik het wel goed zo, moet het die kant op?"

Voor de korfleden kan dat betekenen:

Heb ik de goede kleur te pakken?

Is de compositie spannend genoeg?

Is er een duidelijke relatie tussen de vorm en de inhoud van het werkstuk?

Heb ik niet een te voorspelbaar "plaatje" gemaakt?

Is de relatie tussen vorm en restvorm "leesbaar"?

Hebben de gebruikte lijnen voldoende duidelijkheid en presentie?

Heeft het werkstuk stopkracht, d.w.z. heeft het voldoende zeggingskracht om aandacht te vragen en te krijgen? .

Er zijn veel vraag, keuze- en beslissingsmomenten die er uiteindelijk toe leiden dat er iets ontstaat dat karakter heeft en iets laat zien van een persoonlijk beleven en interpreteren van de werkelijkheid. Daar is de beschouwer mee gebaat en dat wekt zijn interesse. Van doorlopen of negeren kan dan geen sprake meer zijn.

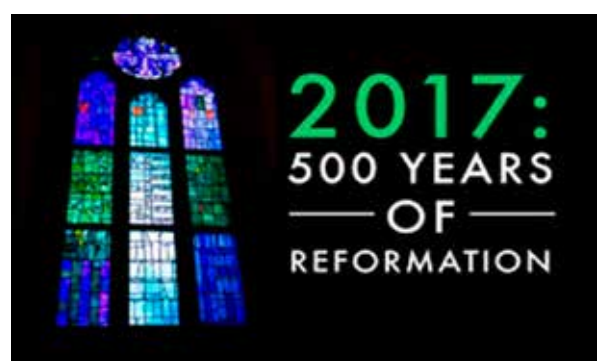
Dat er een groot verschil is tussen het voetenwerk in de doucheruimte en het handenwerk van de kunstenaar zal iedere lezer duidelijk zijn. Blijft half werk rond de voetverzorging meestal verborgen (over de eventueel nog ongewassen voet kan snel een sok worden aangetrokken om daarna in de pantoffel of de schoen te verdwijnen), ons beeldend werk wordt bij gezondheid straks in juni open en bloot voor het voetlicht gebracht in de St. Janskerk te Gouda. Een beetje goed werkt dan niet.

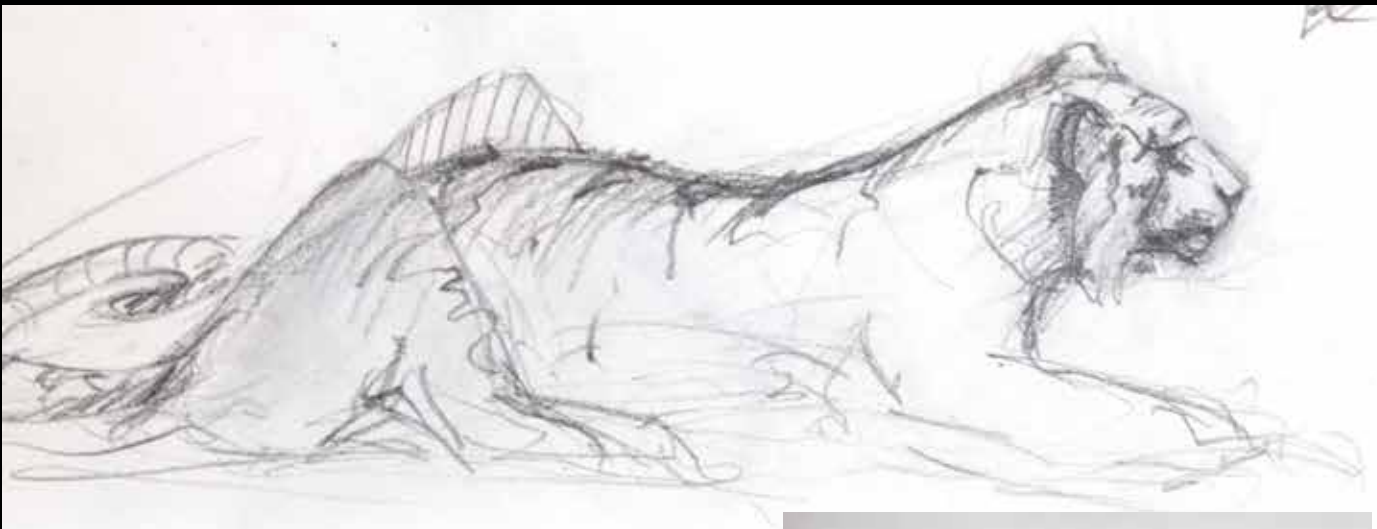
Verder nadenken over het wassen van voeten is misschien helemaal zo gek nog niet .

Misschien zit er nog wel veel meer in dan ik aan het begin van dit schrijfwerk had gedacht, verwacht en bedoeld...

Hopelijk is het lezen van deze column zo toch geen vermorste tijd voor u

Tijs Huisman

Tekenen in de dierentuin

door Jan den Ouden

'Zo ligt 'ie mooi, pa!' Geboeid kijken we naar de vrouwtjes tijger die zich loom tegen het glas van het tiggerverblijf van Dierenpark Amersfoort vlijt.

Concentratie

Snel verwisselen we een tekenblad terwijl onze ogen rusteloos de prachtig gebogen lijn van de rug volgen en de plaats waar de rechter-voor-poot naar buiten komt. Na twee minuten is het roofdier plotseling hevig geïnteresseerd in het mannetje dat aan komt kuieren en besluit om te gaan staan...

Voor een tekenaar zijn dit de ultieme oefeningen voor de oog-handcoördinatie! Het vraagt een ongelofelijke concentratie om in zo'n korte tijdspanne de essentie van zo'n rusteloos dier vast te leggen.

Oefenen

Eens in de twee weken gaan vader en dochter Den Ouden op maandag -na de lesdag op VLC Amersfoort -naar de dierentuin om te tekenen en te schetsen. Een dummy of een stapeltje kasaka-papier mee, potlood, grafietstift, O.I.-inkt of een sanguine- of een bister-contékrijtje is voldoende. Reken er niet op dat het meteen lukt! Het is oefenen, oefenen, oefenen. Het is zoveel anders dan een foto natekenen. Soms is het koud, dan weer heb je last van de zon...

Verbazend

Als je daar zit, kun je slechts diepe, eerbiedige bewondering hebben voor de Schepper van al dit moois!

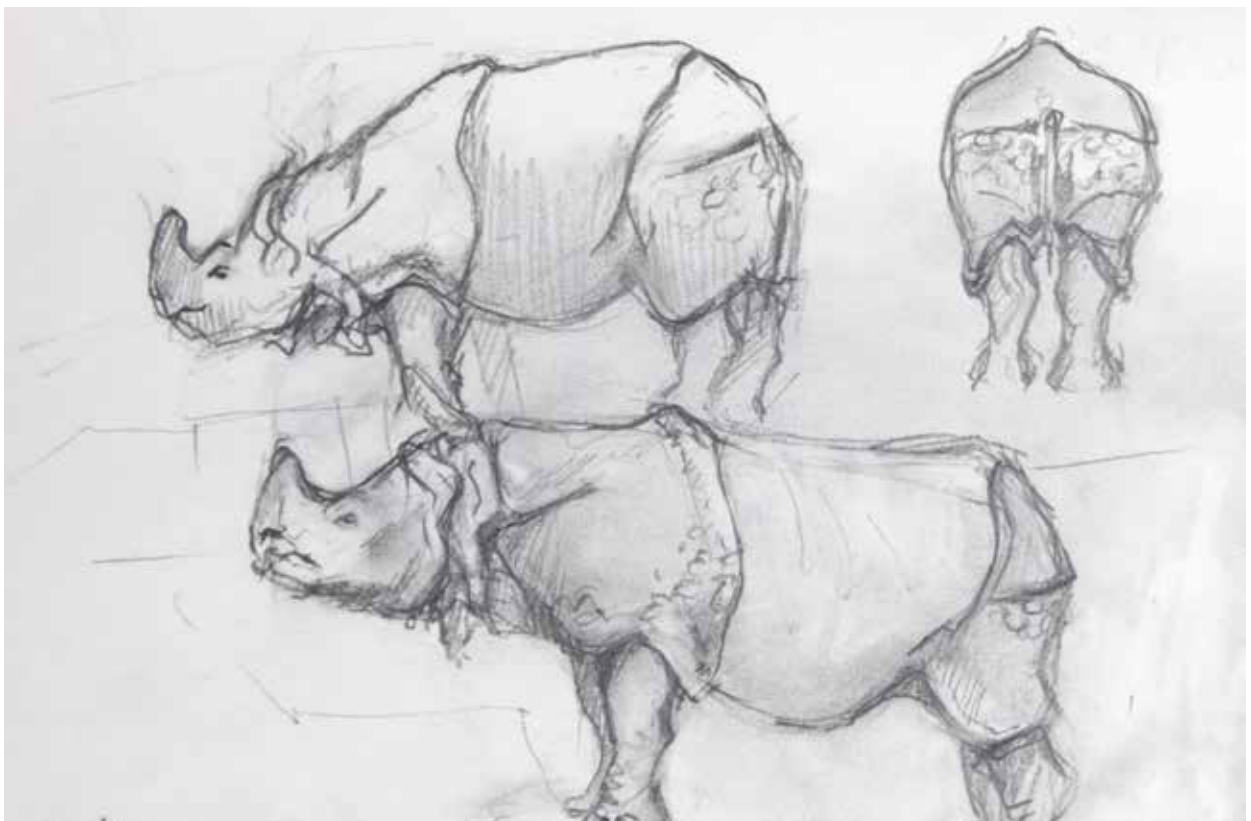
Het is heel bijzonder dat je merkt dat de dieren het opvallend vinden dat er mensen langer dan enkele minuten voor hun verblijf vertoeven. Nieuwsgierig komen ze kijken. De beer, die oog-in-oog zit met Heleen, legde op enig moment zelfs zijn poot tegen het glas voor een soort 'high five'!

Verskillend

De afgebeelde tekeningen laten het verschil tussen de werkwijze van de dochter en de vader zien. Pa probeert met lekkere, losse lijnen zijn 'slachtoffers' te portretteren, dochterlief bestudeert de vormen nauwkeurig.

Meestal gaan we vermoeid, maar voldaan op huis aan. Ook als het 'nergens op lijkt' wat we gemaakt hebben. In de hoop dat de constante oefening tenslotte kunst zal baren...

Experimenteren met eierdozen

door Geert Lammers

Een geplette eierdoos. Ik scan de doos, druk enkele opgeslagen scans af op tekenpapier. Nu inschilderen met plakkaatverf (gouache) en je ziet hieronder een van de resultaten.

Tekenen met de markeerstift

door Geert Lammers

Afbeelding 1

Afbeelding 2

Afbeelding 1 is gemaakt met een markeerstift. Afbeelding 2: De tekening is op de achterkant wat vager zichtbaar.

Als ik met verf kleur wil toevoegen, welke van de twee schilder ik in dan in? Of alle twee?

Je kunt ook het werk op de computer zetten en dan uitprinten zo vaak je wilt. Je tekent in de print verder, kleurt er in, of schildert er op los.

“Adviesbureau van KORF”

Wil je bijvoorbeeld weten hoe je een beeldje op een sokkeltje plaatst of juist niet? Dan biedt het **ADVIESBUREAU VAN KORF** uitkomst.

Tijs Huisman, Jan den Ouden en Geert Lammers bieden jullie advies aan op het gebied van beeldende kunst en vormgeving.

Bij wie moet ik zijn?

Onze voorzitter Tijs Huisman beantwoordt vragen op het gebied van de **beeldhouwkunst**: tijs.huisman@kpnmail.nl / tel. 0182-510270

Voor **tekenen en schilderen, grafische technieken, fotografie, ruimtelijke vormgeving** e.d. kun je terecht bij Jan den Ouden: info@artworx.nl / tel. 0346-213198
Voor **tekenen en schilderen** bij Geert Lammers: glammers@telfort.nl / tel. 0548-515320

Belangstellenden kunnen via e-mail, telefoon of na een afspraak terecht bij de bovengenoemde bestuursleden met vragen over materialen en technieken en voor advies m.b.t. hun beeldend werk.

Tijs Huisman, *voorzitter*, Marleen Kleiberg, *secretaris* (bartkleiberg@kliksafe.nl), Geertje van den Broek, *penningmeester*, Bert Bosch, Geert Lammers, Jan den Ouden

Rekeningnummer KORF: NL38 RABO 0333642899. **Kopij** voor het volgende nummer kunt u inleveren bij Geert Lammers: glammers@telfort.nl. Voor meer informatie: www.korfinfo.nl